

Принцип активного навчання полягає у повному використанні активних форм і методів навчання (навчання в парах, групова робота, ігрові технології та ін.).

Принцип зв'язку теорії з практикою закликає наполегливо привчати учнів застосовувати свої знання щодо формування, збереження та зміцнення здоров'я на практиці, використовуючи навколишню дійсність не лише як джерело знань, а й як місце їх практичного застосування [2; 3].

Отже, у навчальному процесі необхідно орієнтуватися на принципи здоров'язберігаючих технологій, оскільки вони спрямовані на зміцнення фізіологічного та психологічного здоров'я учнів, на розвиток пізнавальної діяльності учнів. Для реалізації цих принципів використовуються засоби, методи та прийоми здоров'язберігаючих технологій.

Список використаних джерел:

1. Кириленко С. Проблеми формування здорового способу життя як пріоритет освіти. *Позакласний час*. 2004. № 21-22. С. 23–26.
2. Кириленко С. Розвиток педагогічних технологій формування культури здоров'я старшокласників. *Рідна шк.* 2003. № 11. С. 50–55.
3. Колонькова О., Литовченко О. Здоров'язберігаючі технології в навчальному закладі. К. : Шкільний світ, 2009. 128 с.
4. Коцепція формування позитивної мотивації на здоровий спосіб життя у дітей та молоді. *Інформаційний збірник МОН України*. 2007. № 3. С. 4–9.
5. Маковчук В. Комплексний підхід до формування у школярів здорового способу життя. *Здоров'я та фізична культура*. 2007. № 7. С. 3–5.

ВПРОВАДЖЕННЯ ОЗДОРОВЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИКЛАДАННЯ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Цема І. В.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: к.п.н., доц. Согоконь О. А.

В умовах інтеграції України та організації навчального процесу за європейським зразком на перше місце виходить необхідність реформування та удосконалення вищої освіти фізкультурного профілю, підвищення рівня якості, трансформація кількісних показників освітніх послуг у якісні, що передбачає перегляд змісту вищої освіти та наповнення його новітнім матеріалом, упровадженням сучасних оздоровчих технологій навчання.

Система фізичного виховання населення України базується на дещо модернізованих формах, діюча система фізичного виховання ні в кількісному відношенні, ні за якісними показниками не дозволяє досягти поставленої мети – збереження і зміцнення здоров'я населення, не відповідає потребам сучасного суспільства, що стало причиною погіршення стану здоров'я й фізичної підготовленості населення України і перш за все молоді.

В останні роки проведено ряд досліджень, розроблені концепції з удосконалення фізкультурної освіти студентів, в яких пропонуються різні підходи, але великих змін у цій сфері так і не відбулося. Зокрема, велика кількість наукових досліджень стосується питань апробації сучасних інноваційних методик та оздоровчих технологій у фізичному вихованні, які спрямовані на оновлення форм, змісту й методів роботи з фізичного виховання [1; 3; 5; 7], це свідчать про те, що в сучасній теорії та методиці фізичного виховання недостатньо розроблені наукові засади оптимізації використання сучасних вискоелективних спортивних та фізкультурно-оздоровчих технологій.

Метою нашого дослідження є розкриття важливості застосування новітніх форм проведення занять з фізичного виховання та впровадження інноваційних фізкультурно-оздоровчих технологій у систему фізичного виховання вищої школи.

Виділимо нагальну потребу сучасної молоді – це підвищення зацікавленості студентів у якості навчання, заохочення кожного студента до активної пізнавальної діяльності на підставі посилення ролі навчально-дослідницької та науково-дослідної роботи. На перше місце дедалі більше виходять нові інформаційні технології як у наукових дослідженнях, так і в навчальному процесі.

Нами проаналізована готовність педагога працювати за інноваційною методикою, впроваджувати оздоровчі технології за такими показниками:

1. Усвідомлення потреби запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці.

2. Інформованість про новітні педагогічні технології, вивчення оздоровчих методик роботи, оволодіння новаторськими методами роботи.

3. Зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність.

4. Готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності.

5. Володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій, впровадження сучасних оздоровчих методик у практичну діяльність.

Для включення педагога в інноваційну діяльність слугують різноманітні чинники:

- освоєння нових знань, особливо у суміжних сферах;
- невдоволеність методиками, результатами особистої праці;
- осмислення і якісно нове бачення особистої життєвої місії;
- творче осяяння, яке є результатом тривалого пошуку й аналізу.

Ми вважаємо, що процес перегляду шкільних програм з предмету «Фізична культура» у структурі сучасної середньої освіти вимагає розробки прогресивних і методично виправданих оздоровчих концепцій, педагогічних технологій, які мають за мету підвищення духовного, соціального та фізичного здоров'я. Відповідно до цього, ми пропонуємо, при створенні програм з фізичного виховання враховувати фізіологічні норми рухової активності, мотиви та інтереси у виборі видів вправ.

Під оздоровчими технологіями необхідно розуміти не просто доведення до автоматизму окремих дій, спрямованих на оптимізацію рухового режиму, а й систему дій, що гарантують покращення таких інтегральних характеристик, як рівень фізичного стану і здоровий спосіб життя. Отже, йдеться саме про створення технології рекреаційно-оздоровчої діяльності, яка забезпечить:

- поетапне проектування та подальшу реалізацію елементів оздоровчої технології, яку зможе відтворити будь-який освітній заклад;
- впровадити задум в технологічну послідовність впливів, що виконуються у суворій відповідності з цільовими установками і переводяться у форму конкретно очікуваного результату;
- включення в оздоровчу технологію діагностичних процедур, які містять параметри, критерії, інструментарій вимірювання результатів діяльності;
- функціонування оздоровчої технології як взаємодії вчителів, учнів та їхніх батьків.

Дослідження питань упровадження оздоровчих технологій у закладах освіти виявили ряд суперечностей між концептуальними моделями і відсутністю технологічної розробки, а саме:

- більшість розроблених моделей розраховано на заклади освіти, які мають унікальну матеріальну базу, кадри, фінанси, що є недоступним для більшості навчальних закладів;
- більшість вчителів не готові до реалізації здоров'язберігаючого та особистісно-орієнтованого підходу до освіти учнів.

У нашому дослідженні процес виконання фізичних вправ передбачає дотримання таких педагогічних принципів:

- принцип доступності – урахування вікових особливостей стану здоров'я дитини та її рухової підготовленості. Це надає процесу оздоровчого ефекту при розвитку рухових якостей;
- принцип оздоровчої спрямованості реалізувався шляхом уключення до занять вправ лікувальної фізичної культури, спрямованих на формування правильної постави, профілактику плоскостопості, а

також вправ дихального характеру, направлених на профілактику хвороб дихальної та серцево-судинної системи;

– рекомендований індивідуальний підхід у створенні методики самостійних занять фізичними вправами з оздоровчою спрямованістю дітей шкільного віку, який здійснюється у диференційованні тренувальних завдань, норм фізичних навантажень;

– одним з головних стане принцип систематичності, який передбачає щоденне виконання фізичних вправ, поступове збільшення обсягу та інтенсивності навантаження та перехід з одного ступеня на інший.

Головним критерієм оцінки ефективності самостійних занять фізичними вправами за цією методикою стане не рівень показників фізичних якостей, а рівень приросту цих показників у кожної дитини.

У плані перспектив для вчителів фізичної культури можна зазначити, що така організація фахової підготовки надасть можливість сформувати високий рівень професійних знань та умінь стосовно якісного проведення уроків фізичної культури для школярів різних вікових груп, опанування новітніми оздоровчими технологіями фізичного виховання.

Отже, ми пропонуємо застосовувати різноманітні форми залучення педагогів до інноваційної діяльності з використанням оздоровчих технологій:

- педагогічні ради, «круглі столи», дискусії;
- ділові, евристичні ігри з генерування нових педагогічних ідей;
- творча діяльність педагогів у методичних об'єднаннях;
- участь у науково-практичних конференціях;
- узагальнення власного досвіду і досвіду своїх колег;
- організація постійно діючого наукового семінару з найактуальніших проблем, над якими працюють педагоги навчального закладу;
- стажування педагогів при науково-дослідних інститутах і вищих навчальних закладах;
- заняття на спеціальних курсах підвищення кваліфікації;
- самостійна дослідницька, творча робота над темою, проблемою;
- участь у колективній експериментально-дослідницькій роботі у межах спільної проблеми, над якою працюють педагоги навчального закладу.

Зазначимо, що інноваційна педагогічна діяльність вчителів є основою оновлення навчальних закладів, створення якісно нової педагогічної практики – авторського закладу чи радикального реформування усієї освітньої системи. Новітні технології в організації навчальної та виховної роботи можуть не тільки підвищити ефективність навчального процесу, але й посилити мотивацію до занять з фізичного

виховання, бажання вести здоровий спосіб життя, фізично розвиватись та вдосконалюватись.

Перспективи подальших досліджень полягають у науковому обґрунтуванні і подальшому впровадженні інноваційних фізкультурно-оздоровчих технологій у навчально-виховний процес студентів ЗВО.

Список використаних джерел:

1. Базильчук В. Б. Організаційні засади активізації спортивно-оздоровчої діяльності студентів в умовах вищого навчального закладу : автореф. дис. ... канд. наук із фіз. виховання та спорту : 24.00.02. Львів, 2004. 43 с.
2. Булатова М. М. Сучасні фізкультурно-оздоровчі технології у фізичному вихованні. К. : Олімпійська література, 2008. С. 320–354.
3. Глоба Г. В. Інноваційна система фізичного виховання школярів з використанням аеробних технологій : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.02. Харків, 2007. 22 с.
4. Кібальник О. Я. Застосування фітнес-технології для підвищення рухової активності та фізичної підготовленості підлітків : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.02. Львів, 2008. 18 с.
5. Мороз О. О. Корекція маси та складу тіла жінок 21-35 років засобами оздоровчого фітнесу : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.02. К., 2011. 19 с.
6. Олексієнко Я. І. Впровадження сучасних фізкультурно-оздоровчих технологій у процес фізичного виховання школярів. *Вісник Черкаського університету*. 2015. Вип. № 3 (336). С. 118–121.
7. Трачук С. В. Моделювання режимів рухової активності молодших школярів у процесі фізичного виховання : автореф. дис. ... канд. наук з фіз. виховання та спорту : 24.00.02. К., 2011. С. 3.

НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК СКЛADOVA СИСТЕМИ ОЛІМПІЙСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ

Чепіжна В. А.

Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка

Науковий керівник: д.п.н., проф. Момот О. О.

Науково-методичне забезпечення становить органічну частину системи підготовки в олімпійському спорті, тому воно структурно й функціонально пов'язане з іншими її підсистемами: нормативно-правовою, організаційно-управлінською, кадровою, медичною, інформаційною, матеріально-технічною та фінансовою. Сфери впливу інших складових системи на науково-методичне забезпечення були визначені як компоненти підтримки.

Мета дослідження – охарактеризувати науково-методичне забезпечення як складову системи підготовки в олімпійському спорті.